

EBA/GL/2021/01

15 februarie 2021

1. Ghid

Ghid

de stabilire a condițiilor de aplicare a tratamentului alternativ al expunerilor instituțiilor legate de „acordurile de răscumpărare tripartite”, astfel cum sunt prevăzute la articolul 403 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în cazul expunerilor mari

1. Obligații de conformare și de raportare

1.1. Statutul ghidului

1. Presentul document conține îndrumări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din regulament, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Prin urmare, ABE se așteaptă ca toate autoritățile competente și instituțiile financiare cărora li se adresează să respecte ghidul. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor de supraveghere, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor.

1.2. Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la (25.05.2021). În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2021/01”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiectul

5. Presentul ghid specifică, în conformitate cu mandatul prevăzut la articolul 403 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile pe care o instituție trebuie să le respecte în cazul în care decide să utilizeze tratamentul alternativ prevăzut la articolul 403 alineatul (3) din regulamentul respectiv în ceea ce privește acordurile de răscumpărare tripartite facilitate de un agent tripartit, inclusiv condițiile și frecvența pentru stabilirea, monitorizarea și revizuirea limitelor menționate la articolul 403 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în scopul aplicării metodei substituției prevăzute la articolul 403 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv.

Domeniul de aplicare

6. Presentul ghid se aplică expunerilor instituțiilor față de emitenții de garanții ca urmare a acordurilor de răscumpărare tripartite (acorduri repo tripartite) facilitate de un agent tripartit.

Destinatari

7. Presentul ghid se adresează autorităților competente definite la articolul 4 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, precum și instituțiilor financiare definite la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Definiții

8. Cu excepția cazului în care se precizează altfel, termenii utilizați și definiți în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE au același înțeles în ghid.

**Tranzacție de răscumpărare tripartită
(tranzacție tripartită)**

înseamnă o tranzacție de răscumpărare în care numerarul/garanțiile reale sunt primite într-un cont de depozit și gestionate de un agent tripartit.

**Acord de răscumpărare tripartit (acord
repo tripartit)**

înseamnă un acord de răscumpărare prin care contrapărțile desemnează un agent tripartit să acționeze în calitate de agent al acestora și să faciliteze servicii de gestionare a garanțiilor reale pe durata executării tranzacțiilor tripartite.

Contract de servicii de gestionare a garanțiilor reale (contract de servicii)	Înseamnă contractul încheiat între o instituție și un agent tripartit pentru gestionarea garanțiilor reale furnizate instituției în contextul executării unei tranzacții tripartite.
Agent tripartit	Înseamnă un terț care execută servicii de gestionare a garanțiilor reale, care pot include plăți și/sau livrarea de titluri de valoare, servicii de păstrare și administrare a titlurilor de valoare, inclusiv selectarea și păstrarea în custodie a garanțiilor reale în numele contrapărților la o tranzacție tripartită.
Emitent de garanții reale	Înseamnă terțul care emite titlul de valoare primit de instituție drept garanție reală pentru o tranzacție tripartită, astfel cum se menționează la articolul 403 alineatul (1) litera (b) și la articolul 403 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
Tratament alternativ	Înseamnă metoda prin care o instituție înlocuiește valoarea totală a expunerilor instituției față de un emitent de garanții reale ca urmare a unui acord repo tripartit facilitat de un agent tripartit cu valoarea totală a limitelor pe care instituția respectivă a mandatat agentul tripartit să le aplice titlurilor de valoare emise de același emitent de garanții reale, în conformitate cu articolul 403 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
Limite specificate	Înseamnă limitele comunicate de o instituție unui agent tripartit, aplicabile titlurilor de valoare emise de emitentul de garanții reale, astfel cum se menționează la articolul 403 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

3. Punere în aplicare

3.1 Data aplicării

9. Prezentul ghid se aplică începând cu 28 iunie 2021.

4. Condiții de aplicare a tratamentului alternativ

10. Instituțiile trebuie să se bazeze pe un agent tripartit în ceea ce privește utilizarea tratamentului alternativ numai în cazul în care au îndeplinit obligația de diligență adecvată pentru a verifica dacă agentul tripartit respectă condițiile specificate în prezentul ghid.

4.1 Cadrul de administrare

11. În sensul prezentului ghid, instituțiile trebuie să se asigure, în conformitate cu Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității, că:
- a) utilizarea tratamentului alternativ este consemnată în mod corespunzător în politicile și procedurile sale și
 - b) organul de conducere supraveghează și monitorizează punerea în aplicare a tratamentului alternativ.

4.2 Verificarea instituirii de protecții adecvate de către agentul tripartit pentru a preveni încălcarea limitelor specificate de instituție pentru titlurile de valoare emise de emitentul de garanții reale

4.2.1 Elemente minime care trebuie incluse în contractul de servicii

12. Pentru a verifica dacă agentul tripartit a instituit protecții adecvate pentru a preveni încălcarea limitelor specificate și fără a aduce atingere altor dispoziții din prezentul ghid, instituțiile trebuie să se asigure că în contractul de servicii sunt prevăzute cel puțin următoarele elemente:
- a. o descriere clară a serviciilor furnizate de agentul tripartit în ceea ce privește gestionarea garanțiilor reale, inclusiv livrarea de titluri de valoare;
 - b. limitele stabilite de instituție și aplicabile unui portofoliu de titluri de valoare cu privire la un anumit emitent de garanții reale, precum și condițiile de revizuire și frecvența revizuirii acestora;

- c. o declarație prin care se confirmă faptul că agentul tripartit a instituit protecții adecvate, în conformitate cu punctul 13, pentru a asigura respectarea limitelor specificate;
- d. sistemele de monitorizare ale agentului tripartit, inclusiv comunicarea de către agentul tripartit a oricărei evoluții care ar putea avea un impact semnificativ asupra capacității acestuia de a-și îndeplini efectiv funcțiile în conformitate cu contractul de servicii și, după caz, în conformitate cu legile și cerințele de reglementare aplicabile;
- e. obligația agentului tripartit de a prezenta instituției, cel puțin săptămânal, rapoarte privind valoarea și componența garanțiilor reale primite și/sau gestionate de agentul tripartit în numele instituției;
- f. obligația agentului tripartit de a notifica imediat instituția când a avut loc o încălcare a limitelor specificate;
- g. dreptul instituției sau al unui terț legitim (printre care, auditorul statutar, autoritatea competentă sau terții desemnați de aceștia) de a verifica dacă agentul tripartit a instituit protecțiile în conformitate cu punctul 13 din ghid;
- h. canalele de comunicare care urmează să fie utilizate între instituție și agentul tripartit pe durata executării contractului.

4.2.2 Protecții care trebuie instituite de un agent tripartit pentru a asigura respectarea limitelor specificate

13. Protecțiile pe care trebuie să le instituie agentul tripartit pentru a asigura respectarea limitelor specificate trebuie să includă următoarele:
- a. garanțiile reale tripartite sunt gestionate numai în conformitate cu contractul de servicii semnat în mod corespunzător;
 - b. agenții tripartiți au instituit un mediu de control care asigură, pentru fiecare comunicare cu privire la limitele specificate, că aceste limite sunt autorizate corespunzător de instituție și sunt introduse și prelucrate cu acuratețe, în timp util și o singură dată în sistemul lor de gestionare a garanțiilor reale;
 - c. agenții tripartiți au instituit un mediu de control care asigură protejarea și monitorizarea în mod activ a garanțiilor reale, precum și înregistrarea corespunzătoare și la timp a valorilor de stabilire a prețurilor;
 - d. agenții tripartiți au instituit un mediu de control care asigură detectarea, în timp util, a posibilelor încălcări ale limitelor specificate;

- e. când se alocă garanții reale pentru acoperirea unei expuneri, sistemele agentului tripartit asigură că valoarea de piață a acestora nu depășește niciuna dintre limitele specificate și/sau excluderi. În cazul unei aplicări inadecvate a limitelor revizuite specificate de instituție din cauza unor probleme operaționale, agentul tripartit trebuie să notifice instituția în timp util;
 - f. agenții tripartiți trebuie să aibă obligația contractuală de a respecta limitele specificate și de a se asigura că profilurile de eligibilitate ale emitenților de garanții reale și ale titlurilor de valoare menționate în secțiunea 4.3.1 pot fi verificate pe baza informațiilor furnizate în temeiul contractului de servicii de către instituție și furnizorul garanției reale.
14. Instituțiile trebuie să obțină, cel puțin o dată pe an, un nivel adecvat de asigurare sub forma unei declarații scrise conform căreia agentul tripartit respectă protecțiile instituite în conformitate cu contractul de servicii.

4.3 Stabilirea, revizuirea și monitorizarea limitelor specificate de instituție pentru agentul tripartit în ceea ce privește titlurile de valoare emise de emitentul de garanții reale

4.3.1 Stabilirea limitelor specificate

15. Instituțiile trebuie să stabilească limite specifice pentru fiecare emitent de garanții reale și, dacă se consideră necesar, trebuie să excludă anumiți emitenți de garanții reale, pentru a nu încălca limitele expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
16. Limitele trebuie exprimate ca valoare absolută sau ca valoare procentuală a tuturor titlurilor de valoare sau a unui anumit tip de titlu de valoare din portofoliul emitentului de garanții reale.
17. Pentru a stabili limitele specificate, instituțiile trebuie să stabilească profiluri de eligibilitate pe baza listelor de emitenți de garanții reale și a tipurilor de titluri de valoare pe care agentul tripartit le-ar putea utiliza la alcătuirea portofoliului de titluri de valoare al unui anumit emitent de garanții reale. În acest scop, instituțiile trebuie să ia în considerare posibilele legături între emitenții unici de garanții reale sau între emitenții unici de garanții reale și clienții întregului portofoliu care ar putea forma un grup de clienți aflați în legătură în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
18. Pentru a stabili limita specificată care poate fi aplicată unui portofoliu de titluri de valoare de către un anumit emitent de garanții reale, instituțiile trebuie să ia în considerare următoarele:

- a) expunerile curente față de emitentul de garanții reale și grupul său de clienți aflați în legătură, dacă sunt disponibile;
 - b) expunerile față de emitentul de garanții reale și grupul său de clienți aflați în legătură, dacă sunt disponibile, în cursul anului calendaristic precedent;
 - c) expunerile programate față de emitentul de garanții reale și grupul său de clienți aflați în legătură, dacă sunt disponibile, pentru următoarele 6-12 luni;
 - d) dacă instituția a gestionat titlurile de valoare emise de un emitent de garanții reale prin intermediul unor acorduri repo tripartite sau al unei combinații de acorduri repo tripartite și tranzacții repo încheiate direct cu o contraparte.
19. Pe lângă elementele menționate la punctele 17 și 18, instituțiile trebuie să stabilească limite prin aplicarea unei marje de prudență care să permită instituției să respecte în orice moment limitele expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

4.3.2 Revizuirea limitelor specificate și a frecvenței acestora

20. Instituțiile trebuie să se asigure că în contractul de servicii sunt prevăzute condițiile în care limitele specificate ar putea fi revizuite și frecvența revizuirii acestora.
21. În special, instituțiile trebuie să fie în măsură să solicite revizuirea limitelor specificate, pe baza rapoartelor agentului tripartit menționat la punctul 12 litera (e) sau atunci când sunt informate cu privire la orice încălcare a limitelor specificate de către agentul tripartit.
22. Pentru a stabili condițiile menționate la punctul 20, instituțiile trebuie să ia în considerare expunerile globale față de un emitent de garanții reale și grupul său de clienți aflați în legătură, dacă sunt disponibile, precum și riscul de încălcare a limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. De asemenea, instituțiile trebuie să țină seama, cu respectarea procedurilor lor administrative și contabile și a mecanismelor de control intern, de capacitatea lor de a gestiona în timp util orice alte posibile expuneri față de un emitent de garanții reale, pentru a evita o încălcare a limitelor expunerilor mari.
23. Revizuirea limitelor specificate trebuie să se facă sub forma unei modificări a valorii absolute a limitei specificate sau a valorii procentuale a unui anumit tip de titluri de valoare din portofoliul unui emitent de garanții reale. Aceasta se poate face și prin excluderea sau includerea unui tip de titluri de valoare din portofoliul unui emitent de garanții reale.
24. Revizuirea limitelor specificate trebuie să fie posibilă pe durata de valabilitate a contractului de servicii și trebuie să fie efectuată în timp util de către agentul tripartit, după ce acesta a fost informat în acest sens.

4.3.3 Monitorizarea limitelor specificate și a frecvenței acestora

25. În cazul în care instituțiile utilizează tratamentul alternativ, acestea trebuie să verifice dacă sistemele instituite de agentul tripartit pentru monitorizarea componentei garanțiilor reale sunt adecvate, ținând cont de gestionarea precisă și la timp a limitelor specificate.
26. În special, instituțiile trebuie să verifice dacă sistemele de monitorizare ale agentului tripartit îi permit să facă mișcări în cadrul portofoliului de titluri de valoare al unui anumit emitent de garanții reale pentru a asigura respectarea limitelor specificate.
27. Instituțiile trebuie să verifice, de asemenea, dacă agentul tripartit gestionează reevaluarea garanțiilor reale, constituirea marjelor de variație, plățile veniturilor aferente garanțiilor reale și, eventual, orice substituie necesară a garanțiilor reale în conformitate cu obligațiile tripartite care îi revin în temeiul contractului de servicii.

4.4 Asigurarea respectării limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

28. Instituțiile trebuie să se asigure că utilizarea tratamentului alternativ nu duce la o încălcare a limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
29. În cazul în care a avut loc o încălcare a limitelor specificate, agentul tripartit trebuie să informeze imediat instituția cu privire la:
 - a) numele emitentului de garanții reale în legătură cu care a avut loc încălcarea;
 - b) codul ISIN sau codul de identificare a titlurilor de valoare primite ca garanții reale;
 - c) valoarea de piață a garanțiilor reale primite;
 - d) data la care a avut loc încălcarea;
 - e) măsura de remediere adoptată de agentul tripartit și
 - f) termenul în care încălcarea a fost remediată sau se preconizează că va fi remediată.
30. Organul de conducere al instituției trebuie să fie informat fără întârziere cu privire la orice încălcare de către un emitent de garanții reale a limitelor specificate pentru titlurile de valoare și cu privire la impactul probabil al acesteia asupra respectării limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește același emitent de garanții reale.

31. Fără a aduce atingere măsurilor luate de agentul tripartit pentru a remedia orice încălcare a limitelor specificate, instituțiile trebuie să dispună, de asemenea, de planuri de acțiune adecvate în vederea gestionării cazurilor de încălcare a limitelor specificate, pentru a se asigura că limita expunerilor mari, prevăzută la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, față de un anumit emitent de garanții reale este respectată în orice moment.

4.5 Comunicarea cu autoritățile competente

4.5.1 Notificarea intenției de a utiliza tratamentul alternativ

32. În cazul în care o instituție intenționează să utilizeze tratamentul alternativ cu un agent tripartit, aceasta trebuie să notifice ex ante autoritatea competentă. Notificarea trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:
- confirmarea intenției de a utiliza tratamentul alternativ;
 - descrierea principalelor elemente ale contractului de servicii;
 - identificarea agentului (agenților) tripartit (tripartiți) pe care intenționează să îl (ii) utilizeze;
 - declarație aprobată de organul de conducere al instituției, conform căreia utilizarea tratamentului alternativ respectă cerințele din prezentul ghid.
33. Autoritatea competentă trebuie să aibă acces la toate informațiile considerate necesare pentru a verifica dacă instituția respectă cerințele din prezentul ghid. Autoritatea competentă trebuie să poată solicita informații suplimentare, dacă este necesar.
34. În cazul în care o instituție intenționează să rezilieze contractul încheiat cu un agent tripartit, aceasta trebuie să informeze autoritatea competentă cât mai curând posibil.

4.5.2 Preocupări semnificative exprimate de autoritățile competente

35. O preocupare semnificativă cu privire la utilizarea tratamentului alternativ trebuie să aibă la bază cel puțin unul dintre următoarele motive:

Preocupări semnificative cu privire la instituție

- utilizarea tratamentului alternativ duce sau ar putea duce la încălcarea limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- instituția nu respectă obligațiile de raportare ce îi revin în conformitate cu articolele 394 și 430 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

- c) tratamentul alternativ nu este integrat sau este doar parțial integrat în cadrul de gestionare a riscurilor al instituției;
- d) constatările relevante ale inspecțiilor la fața locului, ale auditurilor interne și externe sau ale altor evaluări prudențiale oferă dovezi privind insuficiența procedurilor interne de gestionare și/sau monitorizare a utilizării tratamentului alternativ în conformitate cu prezentul ghid.

Preocupări semnificative cu privire la contractul de servicii

- e) dispozițiile incluse în contractul de servicii nu asigură conformitatea cu legile și cerințele de reglementare aplicabile, inclusiv cu prezentul ghid. În special:
 - i. dispozițiile contractului de servicii referitoare la revizuirea limitelor specificate ar face imposibilă solicitarea de către o instituție a punerii în aplicare în timp util a modificărilor, pentru a preveni o încălcare a limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
 - ii. instituția sau un terț legitim nu are dreptul de a audita serviciile furnizate de agentul tripartit în temeiul contractului de servicii pentru a verifica dacă agentul tripartit a instituit protecții adecvate pentru a preveni încălcarea limitelor specificate de instituție, astfel cum se menționează la articolul 403 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

Preocupări semnificative cu privire la agentul tripartit

- f) agentul tripartit este o entitate reglementată, iar autorizația sa este retrasă ulterior de autoritatea competentă a acestuia;
- g) există dovezi că agentul tripartit nu a respectat cerințele privind introducerea în timp util a revizuirii limitelor specificate în conformitate cu termenii contractului de servicii sau nu a dat curs cererilor instituției de excludere a anumitor tipuri de garanții reale sau de emitenți de garanții reale; sau sistemele de monitorizare ale acestuia nu asigură gestionarea precisă și la timp a limitelor specificate.

4.5.3 Procedura de tratare a unei preocupări semnificative

36. La primirea notificării prevăzute în secțiunea 4.5.1, autoritatea competentă trebuie să informeze instituția, în termen de patru săptămâni, dacă are preocupări semnificative cu privire la utilizarea tratamentului alternativ, caz în care trebuie să prezinte motivele. În cazul în care nu există preocupări semnificative, nu este necesară nicio altă comunicare cu privire la notificarea respectivă.

37. Instituțiile nu trebuie să utilizeze tratamentul alternativ decât după ce autoritatea competentă s-a asigurat că instituția a răspuns în mod satisfăcător oricăror preocupări semnificative.
38. În cazul în care o instituție utilizează deja tratamentul alternativ și, ulterior, autoritatea competentă informează instituția că are rezerve importante cu privire la utilizarea acestuia, instituția trebuie să înceteze să mai utilizeze tratamentul alternativ și trebuie să furnizeze autorității competente dovezi în acest sens.
39. Instituția trebuie să reia utilizarea tratamentului alternativ numai în cazul în care, în termenul stabilit de autoritatea competentă, a răspuns în mod satisfăcător preocupărilor semnificative și a furnizat autorității competente dovezi în acest sens.